

Po dziewiąte, twierdzi ona, że zobowiązania te nie są ponadto w stanie zapewnić skutecznej konkurencji w objętych przez nie dziedzinach.

Po dziesiąte, według skarżącej zostało naruszone jej prawo do bycia wysłuchanym na skutek uchybień proceduralnych.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20.1.2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2008 r. — Peek & Cloppenburg und van Graaf przeciwko OHIM

(Sprawa T-361/08)

(2008/C 301/71)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Peek & Cloppenburg (Hamburg, Niemcy) i van Graaf GmbH & Co. KG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde i J. Pause)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tajlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) nr R 1677/2007-4 z dnia 10 czerwca 2008 r. oraz
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Tajlandia

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Thai Silk” ze wskazaniem kolorów „ciemnoniebieskiego i białego” dla towarów i usług z klas 24 i 25 (zgłoszenie nr 4 099 297)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżące

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Czarnobiałe przedstawienie pawia dla towarów i usług z klas 18, 25 i 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd z uwagi na wywierane przez nie podobne całościowe wrażenie.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2008 r. — IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds przeciwko Komisji

(Sprawa T-362/08)

(2008/C 301/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Crosby i S. Santoro)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- nakazanie Komisji przedłożenia Trybunałowi pisma z dnia 15 marca 2000 r. skierowanego przez kanclerza Niemiec G. Schrödera do przewodniczącego Komisji R. Prodiego;
- uznanie, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem prawa i zawiera rażące błędy w zakresie oceny, a w tym stanie rzeczy stwierdzenie jej nieważności; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania Sądu Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie C-64/05 P (¹) Trybunał Sprawiedliwości uchylił wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 listopada 2004 r. wydany w sprawie T-168/02 IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds przeciwko Komisji, (Zb. Orz. s. 1435), stwierdzający nieważność decyzji Komisji z dnia 26 marca 2002 r. oddalającej wniosek skarżącej z dnia 20 grudnia 2001 r. o udzielenie dostępu do dokumentów dotyczących deklasyfikacji obszaru rzeki Łaby w Hamburgu — rezerwatu przyrody objętego ochroną w ramach programu Natura 2000, ustanowionego przez dyrektywę Rady 92/43/EWG (²), dla rozbudowy istniejącej fabryki Daimler Chrysler Aerospace GmbH w celu przystosowania jej do końcowego montażu samolotów Airbus A3XX. W rezultacie, w świetle wyroku wydanego przez Trybunał w postępowaniu odwoławczym, pismem z dnia 13 lutego 2008 r. skarżąca ponowiła swój wniosek o udzielenie dostępu do żądanych przezeń dokumentów, a w dniu 29 kwietnia 2008 r. złożyła wniosek potwierdzający, zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (³).

W niniejszej skardze skarżąca wnosi, na podstawie art. 230 WE, o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 czerwca 2008 r. częściowo uwzględniającej jej żądanie i odmawiającej dostępu do jednego z dokumentów, o którego udostępnienie wniosła ona na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady.

Skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo, stosując art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 do sytuacji czysto wewnątrz wspólnotowej. Skarżąca twierdzi nadto, że Komisja rażąco naruszyła prawo, gdy uznała, że treść pisma kanclerza Schrödera była poufna do tego stopnia, że jej ujawnienie mogło stworzyć zagrożenie dla polityki gospodarczej Niemiec i innych państw członkowskich Wspólnoty. Skarżąca podnosi dalej, że Komisja popełniła rażące błędy w zakresie oceny, gdy uznała, że ujawnienie tego pisma naruszyłoby proces podejmowania decyzji, a wreszcie, gdy nie uznała interesu publicznego za nadrzędny w stosunku do wymogu poufności procesu podejmowania decyzji.

- (¹) Sprawa C-64/05 P Królestwo Szwecji przeciwko Komisji, (Zb. Orz. s. 11389).
 (²) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1992, L 206, s. 7).
 (³) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2008 r. — Federcoopesci i. in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-366/08)

(2008/C 301/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Federazione Nazionale delle Cooperative della Pesca (Federcoopesci) (Rzym, Włochy); Pappalardo (Cetara, Włochy); Pescatori La Tonnara (Cetara, Włochy); Fedemar (Cetara, Włochy); I Ciclopi di Tudisco Matteo (Catane, Włochy); Testa (Catane, Włochy); Pescatori San Pietro Apostolo, Camplone (Pescara, Włochy) i Pesca (Pescara, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Cavatola, V. Cannizzaro, G. Micucci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego

środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej;

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są zbliżone to zarzutów i argumentów powołanych w sprawach T-305/08 Włochy przeciwko Komisji i T-313/08 Veromar di Tudisco Alfio i Salvatore S.n.c. przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2008 r. — Atlantean przeciwko Komisji

(Sprawa T-368/08)

(2008/C 301/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Atlantean Ltd (Killybegs, Irlandia) (przedstawiciele: M. Fraser, D. Hennessy, Solicitors, G. Hogan SC, E. Regan i C. Toland, Barristers)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności skierowanej do Irlandii decyzji Komisji C(2008) 3236 z dnia 26 czerwca 2008 r. wydanej w odpowiedzi na wniosek Irlandii dotyczący Atlantean;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 3236 (wersja ostateczna) z dnia 26 czerwca 2008 r. odrzucającej wniosek Irlandii o powiększenie zdolności połowowej należącego do skarżącej statku Atlantean, zgodnie z czwartym wieloletnim programem orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w związku z poprawą bezpieczeństwa, warunków żeglugi morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy na statkach o długości całkowitej większej niż 12 m. Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2006 r. Trybunał stwierdził nieważność pierwszej decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. (¹) odrzucającej wniosek Irlandii w zakresie, w jakim dotyczyła ona należącego do skarżącej statku Atlantean (²).